

РЕШЕНИЕ

№ 1287

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11698** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Б. Б., с адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 12, срещу Решение №1564/04. 04. 2023 г. по анхд № 15 896/ 2022 г. на СРС, НО, 7 – ми състав, с което е изменен електронен фиш серия К № 6483959 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, издаден от СДВР, в частта за основанието и размера на наложеното административно наказание, като вместо глоба в размер на 100 лева по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е определена глоба в размер на 50 лева по чл.182, ал.1, т. 2 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на електронния фиш, в частта, в която е изменен. Правят се възражения, че не са спазени изискванията за форма на електронния фиш, включително посочването на дата на съставяне, подпис на длъжностното лице, срок на обжалване, компетентен съд. Изменението на електронния фиш е незаконосъобразно, при липса на искане от страните за това и въпреки текста на чл. 63, ал. 7, т. 4 от ЗАНН. Касаторът поддържа доводите в хода на съдебното производство по същество. Претендира разности.

Ответникът, в писмена молба от 18. 01. 2024 г. прави искане за оставяне на касационната жалба без уважение и постановяване на решение, с което да се потвърди

изцяло като правилно и законосъобразно Решение №1564/04. 04. 2023 г. по анхд № 15 896/ 2022 г. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Отговорността на касатора е ангажирана за това, че като собственик на автомобил Тойота Версо рег. [рег.номер на МПС] се е движил на 12. 10. 2022 г. в 15:58 часа в [населено място] по [улица]до № 49 с посока на движение от [улица]към [улица]със скорост на движение на автомобила от 68 км./ч. /при отчетен толеранс от -3 км./ч./ при максимално разрешена скорост от 50 км./ч. в населено място. Превишението на скоростта е засечено с автоматизирано мобилно техническо средство – преносима система /на триножник/ за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип С. М2 №MD1192. Издаден е електронен фиш серия К №6483959. Наложена е глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал.4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, поради повторност на нарушението като извършено в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФК/5131757. Въззивният съд е приел, че е доказано нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, касаторът се е движил със скорост от 68 км./ч. или с 18 км./ч. превишение на максимално допустимата скорост от 50 км. /ч., валидна за населено място. Приел, че не е доказана „повторност“ по § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, защото ЕФК/5131757 не е влязъл в сила към датата на извършване на процесното нарушение. Изменил ЕФ в частта на наложената глоба като определил глоба в размер на 50 лева по чл. 182, ал.1, т. 2 от ЗДвП.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния съд и преценява като неоснователни касационните доводи. Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка и обосновано е приел, че е извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, за което правилно е наложил глоба по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Не е основателно възражението на касационния жалбоподателя за нарушение на формата на електронния фиш. По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съгласно Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено

нарушението. Въпреки, че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал. 4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл.42 и чл.57 ЗАНН. В този смисъл електронният фиш е издаден при спазени изисквания за форма на акта.

Електронният фиш е изменен законосъобразно в съответствие с правомощието на съда по чл. 63, ал. 7, т. 4 от ЗАНН, тъй като е установено, че нарушението не е повторно по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП

Като е изменил оспорения ЕФ, съдът е постановил правилен съдебен акт. Поради липсата на касационни основания, посочени в чл.63, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.348 НПК касационната жалба е неоснователна. Обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 80 лева.

Воден от горното, Административен съд София - град, X - ^{ти} касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1564/04. 04. 2023 г. по анхд № 15 896/ 2022 г. на СРС, НО, 7 – ми състав.

ОСЪЖДА С. Б. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 12 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.